

με αυτές τις ασχολίες της κάνει και μαθήματα σε νέες μαίες.

Αποφάσισε να ταξιδέψει στην Ιταλία και Ελλάδα, για να γνωρίσει και άλλες μαίες και να ανταλλάξουν απόψεις.

Η Clarebeth θα έρθει στην Ελλάδα (Αθήνα, Σίφνο, Ξάνθη) προς τα τέλη Οκτωβρίου με αρχές Νοεμβρίου.

Ενδιαφέρεται να μάθει για παραδοσιακές μαιευτικές πρακτικές της Ελλάδας, και θα ήθελε να μιλήσει για τον τοκετό σε μαίες, σπουδαστές, γιατρούς, γυναίκες, μητέρες, και να παρου-

σιάσει κάποιες από τις πρακτικές της.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Στην προτελευταία σελίδα του περιοδικού μας, (σελ. 182), βρίσκεται η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ με τα θέματα που θα διδάξει η Clarebeth, ο προγραμματισμός των διαλέξεων και των εργαστηρίων με τις ημερομηνίες τους, για την Αθήνα, τη Σίφνο και την Ξάνθη, καθώς και τηλέφωνα επικοινωνίας – για περισσότερες πληροφορίες – όσον αφορά στην εγγραφή και παρακολούθηση όλων των παραπάνω.

Το Μουσείο της Μητέρας

Δρ Χρίστος Θ. Οικονομόπουλος, Παιδοχειρουργός.

Το "Μουσείο της Μητέρας" είναι ένα ολοκληρωμένο και αυτοτελές εθνογραφικό, λαογραφικό, γλωσσολογικό, παιδαγωγικό, ιστορικό, λατρευτικό και καλλιτεχνικό μουσείο.

Είναι έργο ζωής και μοναδικό σ' ολόκληρο τον κόσμο, όπως φαίνεται από το διεθνή κατάλογο των μουσείων, (βλέπε Museums Directory of the World).

Το "Μουσείο της Μητέρας" αναφέρεται κυρίως στη χρονική περίοδο των 500 χρόνων από την πτώση της Κωνσταντινούπολης, δηλαδή από το 1453 μέχρι το 1953. Δεν τελειώνει όμως το 1953, αλλά συνεχίζεται και περιλαμβάνει σι-

δήποτε αφορά στη μητέρα μέχρι σήμερα. Γιατί η μητρότητα δεν έχει τέλος. Εφόσον θα υπάρχει κόσμος, θα υπάρχουν οι μητέρες.

Το "Μουσείο της Μητέρας" καλύπτει όλο τον Ελλαδικό χώρο. Δίνει, όμως, ιδιαίτερη έμφαση στο νεότερο ελληνικό πολιτισμό της μητέρας.

Το σύνολο των αντικειμένων του "Μουσείου της Μητέρας" υπερβαίνει τα 12.000 είδη, και σε αριθμό τα 160.000 αντικείμενα, μικρά και μεγάλα. Αυτά αποτελούν ένα ενιαίο και αδιάσπαστο σύνολο, το οποίο εκφράζει τη λειτουργία της μητρότητας από όλες τις από-

ψεις. Τα αντικείμενα του "Μουσείου της Μητέρας" έχουν όλα μια λειτουργικότητα, δηλαδή, διηγούνται τις παραδοσιακές πράξεις και ενέργειες της μάνας.

Το πλούσιο υλικό του "Μουσείου της Μητέρας" διασώζει τις παραδοσιακές πράξεις της Ελληνίδας μητέρας, σχετικά με το γεννησιουργό κύκλο, από την επιθυμία για παιδιά, τη σύλληψη, την εγκυμοσύνη, τη γέννα, τη λοχεία, το θηλασμό, την περιποίηση και ανατροφή του παιδιού (ύπνο, καθαριότητα, διατροφή), τα παιχνίδια, τη σχολική ζωή, το παιδικό θέατρο, τα τραγούδια, τους χορούς, τη λαϊκή ιατρική, τη λατρεία, το εορτολόγιο όλου του χρόνου, την αστρολογία, τη μετεωρολογία της μάνας, τη μαντική, το λαϊκό δίκαιο, τα επιτηδεύματα της μάνας, (κοπτική, ραπτική, κεντητική, υφαντική, βαφική, μαγειρική, ζαχαροπλαστική), μέχρι και το γάμο του παιδιού της.

Μετά, συνεχίζεται με τη ζωή της μεγάλης μητέρας, της μάνας – γιαγιάς, (με ξηνητείες, φυλακίσεις), μέχρι και το θάνατο και πέρα απ' αυτόν, με το σεβασμό προς τη νεκρή μάνα, (θάνατος, μνημόσυνα, μνημεία κλπ.).

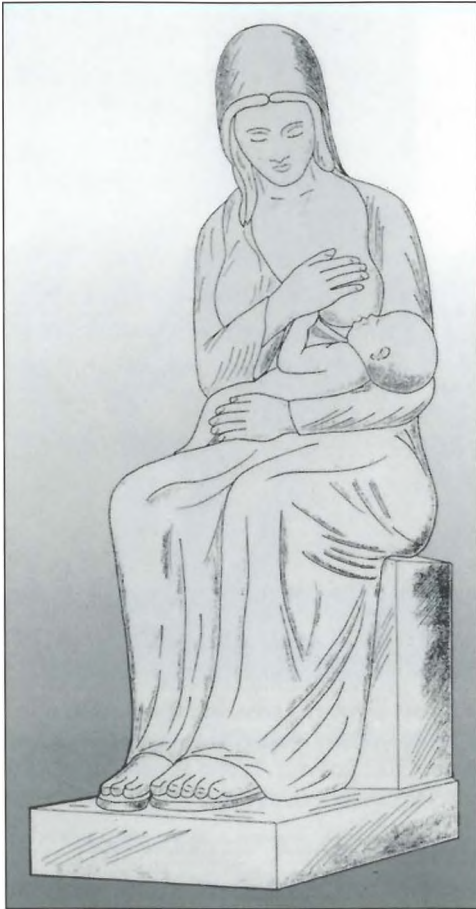
Ενδιαφέρον είναι το τμήμα με την παθολογία της μητρότητας, με ψυχωτικές, μήδειες, τυφλές, ανάπηρες μάνες, μητέρες με ειδικές ανάγκες, ανύπανδρες κλπ. Επίσης, με το ιστορικό τμήμα της Ελληνίδας μάνας στην Τουρκοκρατία: μητέρες του Ζαλόγγου, Μανιάτισσες, Μεσολογίτισσες, Χιώτισσες, Ηπειρώτισσες, μητέρες της Νάουσας, Καλαβρυ-

Έργο της Φιλομήλας Βακάλη-Συρογιαννοπούλου, φιλοτεχνημένο για το εξώφυλλο του βιβλίου: "Μάνα, η πρώτη ερωμένη", της Μαρίας Καίλα και της Γιώτας Ξανθάκου (Εκδόσεις Ντουντούμη, 1986).

τινές κλπ., με έμφαση στη μεγάλη μάνα, την Παναγία, τη μεγάλη προστάτιδα της μάνας κατά τους χρόνους της σκλαβιάς. Το τελευταίο τμήμα αφορά τη μάνα στην τέχνη, στη γλυπτική, ζωγραφική, χαρακτηριστική, στα νομίσματα, στα μετάλλια, στα χαρτονομίσματα, στα γραμματόσημα και σε κάθε μορφή τέχνης.

Το μουσείο, επίσης, έχει βιβλιοθήκη, ειδική για τη μητρότητα, με 3.000 τόμους και φυλλάδια. Επίσης, διαθέτει φωτογραφικό αρχείο. Ακόμη έχει και άλλα αρχεία, όπως λαογραφικό, ιστορικό, παιδαγωγικό, λογοτεχνικό, Θεομη-

τορικό, μουσικολογικό κλπ. Το ιδιωτικό μου αυτό "Μουσείο της Μητέρας", το οποίο ίδρυσα το 1965 με τη συλλογή που άρχισα από το 1945, το εδώρησα στο Ελληνικό Δημόσιο την 8η Μαρτίου του 1978, με το σκοπό να εξυπηρετήσει την επιστημονική έρευνα και την επιμόρφωση του ελληνικού λαού, για να γίνει κτήμα όχι μόνο του ελληνικού λαού, αλλά και ολόκληρης της ανθρωπότητας, γιατί από κτήσεως κόσμου

κανείς δεν σκέφτηκε να φτιάξει ένα ναό για τη μάνα, ένα "Μουσείο της Μητέρας".

Το Ελληνικό Δημόσιο – παρότι έκανε αποδεκτή τη δωρεά μου (Φ.Ε.Κ. αριθμ. 82- 6/11/1980) – αδιαφόρησε. Από το 1978 μέχρι σήμερα, πέρασαν 18 ολόκληρα χρόνια γεμάτα αγώνες. Όπως συνέβη και με πολλές άλλες δωρεές προς το Δημόσιο, αυτό με ταλαιπώρησε αφάνταστα και δίνω ακόμη σκληρές μάχες για τη στέγασή του.

Μέσα από τα αντικείμενα του "Μουσείου της Μητέρας" περισώζεται ο θησαυρός του νεοελληνικού πολιτισμού μας και διαφαίνεται ανάγλυφα ότι, από το 1453 μέχρι σήμερα η Ελληνίδα μάνα ήταν μία ασύλληπτα ηρωική μορφή, με ηθικό σθένος και δύναμη, που έδινε συνεχώς τη μάχη για την επιβίωση της φυλής, αντίθετα στην υπογεννητικότητα, με γιγάντιες προσπάθειες να διατηρήσει τη μητρική γλώσσα και τα έθιμα.

Σήμερα, που το έθνος μας βάλλεται από παντού, οι δε ξένοι αμφισβητούν την εθνική μας ταυτότητα τα τελευταία 500 χρόνια, το "Μουσείο της Μητέρας" θα συμβάλει στην απόκρουση κάθε επιβουλής σε βάρος του νεοελληνικού μας πολιτισμού και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Πλησιάζω στα 50 χρόνια συλλέκτης – για τη μάνα και το παιδί – και διαρκώς αγωνίζομαι για το άνοιγμα αυτού του Μουσείου. Συνεχώς, μετουσιώνω μια μεγάλη μου δυστυχία, το χαμό της μητέρας μου κατά τη διάρκεια της παιδικής μου ηλικίας, με ένα δημιουργικό πάθος, που εφόσον ζω θα συνεχίζεται.